

ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Πολυτίμη Ανκιاردοπούλου.

Τὰ Ῥωμουνικά ἤθη ἐντελῶς τῶν ἡμετέρων διαφέρουσι, καὶ διὰ τὸν ἀγνοοῦντα αὐτὰ Ἕλληνα πλείστα τῶν τοῦ ἡγεμονικοῦ τούτου εἰδυλλίου παρκαμένουσι τελείως ἀκατανόητα.

Ἡ μίξις τοῦ Ῥωμουνικοῦ αἵματος μεθ' αἵματος Ῥωμῆικοῦ, Σλαβικοῦ, Οὐγγρικοῦ, Ἑλληνικοῦ Ἀθιγγανικοῦ, ἢ λιπαρὰ καὶ γονιμοτάτη γῆ, ἢ συχνὴ πρὸς τὴν Ἑσπερίαν ἐπικοινωνία παρήγαγον φυλὴν πολλὰς μὲν τὰς ἀρετὰς ἔχουσαν, ἐξόχως ὅμως μαλακὴν, φιλήδονον, σχεδὸν Ἐπικούρειον, ἀγαπῶσαν τὸν βίον καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἀπολαύσεις καὶ θύουσαν τῇ ἀδαμάστω τῆς Κύπριδος υἱῷ μετὰ λυρικῆς ὄλως θέρμης καὶ ἀπλοικῆς ἀφελείας, οἷα θὰ ἐξέπληττε τὸν πράγματι, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, αὐστηροτάτων ἀρχῶν Ἑλλήνα.

Ἡ ἐκ τοῦ κλίματος αὐτῆ καὶ τῶν ἐξῆων προδιάθεσις τοῦ σώματος, ἢ διερεθιζομένη ὑπὸ ἐκνευριστικωτάτης ἐθνικῆς μουσικῆς καὶ ἠδονικωτάτων δημοτικῶν ἀσμάτων, διέπλασεν ἤθη ἐκτάκτως μαλακά. Ἡ πρὸς ἄλληλα τῶν φύλων σχέσις εἶναι λίαν στενὴ, οἱ μεταξὺ αὐτῶν φραγμοὶ ἀραχνούφεις, οἱ δ' οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ χαλαρότατοι.

Εἰς τὴν τοιαύτην γῆν ἠθῶν διάπλασιν τὰ μάλιστα συνετέλεσεν αὐτὴ ἡ τῆς Ῥωμουίδος γυναικὸς παράδοξος καὶ ἰδιόρρυθμος φύσις. Ἡ γυνὴ ἐν Ῥωμουίᾳ, ὡς παρὰ ταῖς καθαρῶς σλαβικαῖς φυλαῖς, εἶναι κατὰ πολὺ καὶ ἐν πᾶσιν ὑπερτέρα τοῦ Ῥωμοῦνου. Καὶ νοῦν δεξιώτερον ἔχει καὶ ὀξύνουσαν θαυμασίαν καὶ θάρρος καὶ θέλησιν καὶ ἀντοχὴν εἰς τοὺς ψυχικοὺς πόνους. Κατὰ τοὺς λιμούς, οἵτινες ἐπισυμβαίνουσι ἐν Ῥωμουίᾳ μετὰ τὰς μεγάλας ἀφροῖας, ὁ Ῥωμοῦνος χωρικὸς φορῶν τὴν κατὰ σὺ λάν του, εἶδος καλύμματος τῆς κεφαλῆς χονδροειδοῦς ἐκ μηλωτῆς, κάθηται

ἐξῶθεν τῆς τρωγλοειδοῦς καλύβης του, σταυρόνει τὰς χεῖράς του, μηδὲν ἐλπίζων, ἀφινόμενος εἰς τὴν μοῖραν του. Ἡ Ῥωμουίς χωρικὴ ἀπεναντίας ἀντλοῦσα θάρρος καὶ πεποίθησιν ἐκ τῆς φύσεώς της αὐτῆς, δὲν παρσύρεται ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας, καταλείπει εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ συζύγου τὰ τέκνα της, μεταβαίνει εἰς τὴν πλησιόχωρον πόλιν καὶ μεταμορφουμένη εἰς ὑπέρτεραιαν ἢ μαγεύρισσαν, σώζει τὴν οἰκογένειάν της.

Ἡ αὐτὴ δὲ καὶ εἰς τὰ γράμματα ὑπεροχὴ παρατηρεῖται. Τὸ παρελθὸν θέρος μεταξὺ 100 μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου 28 μόνις ἐτυχον ἀπολυτηρίου, ἐκ τῶν 40 δὲ μαθητριῶν ἰσοβαθμίῳ παρθεναγωγείου ἄπασαι ἀπελύθησαν μετὰ λαμπρὸν βαθμόν.

Ἡ τοιαύτη τῆς Ῥωμουίδος ὑπὲρ τὸν Ῥωμοῦνον ὑπεροχὴ καθιστᾷ αὐτὴν παρτολμωτέραν εἰς τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, τοῦ δρᾶν, ἀνδρικῶτερον εἰς τὰς κινήσεις εἰς τὸν κοινωνικὸν τῆς βίον.

Ἡ Ῥωμουίς καπνίζει, πίνει, χαρτοταικτεῖ, παρδίδεται μετὰ μανίας εἰς τὴν ἱππασίαν, εἰς τὴν διαφορλασίαν, τὰξειδεύει μόνη. Γίνεται ἰατρός, καθηγητῆς, δικηγόρος. Ἐν μιᾷ λέξει εἶναι παντελῶς χειραφετημένη καὶ δὲν βλέπει ἀρεστῶσαν πολλὴ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θ' ἀποκτήσῃ πρώτη αὐτὴ ἐκ τῶν Ἑυρωπαϊῶν γυναικῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν καὶ ψηφίζεσθαι. Τοιαύτη ἢ Ῥωμουίς καὶ τοιαύτη ἢ περιώνυμος δεσποινὴς Ἑλένη Βακαρέσκου, τέλειος τύπος τῶν γυναικῶν τῆς χώρας της.

*

Ἡ οἰκογένεια τῶν Βακαρέσκων, καίτοι μὴ φέρουσα πριγκιπικὸν τίτλον, εἶναι μία τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ῥωμουίης. Πλείστοι Βακαρέσκοι ἀναφέρονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ὡς ἐξυψηρεθήσαντες ποικίλως τὴν πατρίδα των. Τῷ 1714 ἡ Ὑψηλὴ

ΕΛΕΝΗ ΒΑΚΑΡΕΣΚΟΥ